

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 346. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064639488/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

ikke, om ej for så i deres Dødsstund: at af *den* fødtes han? at Fernebo, for fjærnt for *dem* at nå, var *hans* Mål?

Men vi, detes Sønnen, Salomos Slægt, hvis Navn er Fred, vi bag Forhængen, sidder nu for det Smil!

Ja, og sad i blandt os, I vilde fatte ham, hvem du Hindric Griphef-vud, du Mester Moll, du Blinde-Olle anede i Eders Tilbedelse! hvem I, Anders Skenkula, Sixten Råbock og Stolte-Namnlos flyede i Eders Frygt: Solen uden Klæder, som Elias Bjur og Patron Jacob drømte, den ukendte Gud, som Zegoel søgte! Og du, Finnepige, din Forbandelse vilde vende sig til Velsignelse!

Men – var han Gud, om I så ham, om det Taffel beredtes også *Eder*?

Nej, Märta, vi fandt den Gud, som Karolinerne søgte bag Ural og din Facer gennem Järnbåraland! I Fernebo fandt vi ham!

Men sælge I, som troede, uden at se, I som tjente, uden at lønnes, den sande Gud! Hvis Middel var Eder og Jærn, men hvis Mål var os og Guld!

Men – Märta, Märta!

Med Næseborerne spille mod Salens Duft af Vin og Fedt, med Ørene åbne for dens Musik og Sang, med Øjnene spilede mod Sancta Lucias Krone, klamrede Steffan Hænderne om sin Tallerken, som om en Ret, der med Rette fratoges ham . . .

Jeg, af Salomos Æt, som så og *derfor* fornægtede, som lønnedes og *derfor* krævede, som arvede og *derfor* fragik Arv – hvor kan jeg eje, hvad jeg forskertseede? hvor kan jeg sidde ibland de Levende, og hvor tør jeg flygte til de Døde? Mod hvem har jeg mest forbrudt mig? mod dem, hvis Liv eller dem, hvis Død jeg søgte at gøre forgæves?

O Gud, mod *dig*! I Dødssynden: Ulydighed, forenes alle mine Synder! Fornægtelsen af Retten som af Pligten! Nejer til Glæden som til Sorgen!

Hvem ledte Dødsridtet i Nat, hvem styrtede Levende og Døde og Ufødte i Ovnens Gab? *Jeg* – som jeg havde svoret! jeg, Fornægteren, som stjal Guds Åsyn! jeg, Kam, som just *vilde* vogte min Broder – og dræbte ham, fordi jeg vilde vogte ham mod Gud!

Märta Moll læste af »Genesis: »Forbandet fra Jorden, ustadig og flygtig! Den skal ikke give dig sin Kraft!»

Ja, Brødrene og Sostrene, »Bjærget»s Ungdom, Sancta Lucias Hof –